

ПРИСТАП КОН ПАЦИЕНТ СО НСТЕМИ МИОКАРДЕН ИНФАРКТ

За НСТЕМИ зборуваме кај:

1. Пациенти со акутно настаната болка во градниот кош и без СТ елевации во ЕКГ

2. Пациенти кои имаат постојани или повремени СТ денивелации или инверзен(негативен) Т бран, аплатиран Т бран, псевдонормализација на Т бранот или пак се без промени во ЕКГ-то.

3. Зголемен Т тропонин- (маркер кој е зголемен при уништување на миокардните клетки)

НСТЕМИ дијагностицираме на следниот начин:

1. Клиничка слика: Болка во градите (трае > 20 мин, чувство на притисок или стискање во градите, при напор или пак во мирување); Слабост, потење, тешко дишење, болки во stomакот, губење на свеста

2. Диагностички методи

а) Клинички преглед (најчесто е нормален, без одстапувања)

б) ЕКГ: Постојани или повремени СТ денивелации; Негативен Т бран; Аплатиран Т бран

ц) ЕКГ → контролен ЕКГ правиме 6- 9 часа од почетокот на градната болка или веднаш при повторување на градната болка

3. **Биолошки маркери:** Тропонин Т или И (при првиот преглед, потоа контролираме по 6-9 часа од почетокот на градната болка); СК; СК-МБ; Миоглобин.

4. Сликовни испитувања:

а) Неинвазивни:

- Ехокардиографија (за оцена на систолната функција на левата комора, нарушувања во контрактилноста на миокардот, како и за диференцијална диагноза) – Ехокардиографија е задолжително испитување кај сите пациенти со сомнеж на НСТЕМИ миокарден инфаркт

- Сцинтиграфија на миокардот (ни дава информации за евентуално присутните исхемични делови)

- МР (за исклучување или за потврда на акутен коронарен синдром (АКС), оценување на виабилноста на миокардот или за да се оцени ев. миокардитис)

- СТ ангиографија (е алтернатива на инвазивната ангиографија за исклучување на АКС, кога дијагнозата за НСТЕМИ е ниско до средно можна)

б) Инвазивни

- Коронарографија – златен стандард (ни дава информации за присуството и тежината на коронарната артериска болест)

Диференцијална диагноза на НСТЕМИ: хипертрофична КМП; белодробна емболија; болести на срцевите валвули; пароксизмална атриска фибрилација; миокардитис; перикардитис; тензиски пнеумоторакс; дисекција на аорта.

Каква е стратегијата за лекување на овие пациенти:

Прв чекор: првична проценка на општата состојба на пациентот/ први

тераписки мерки

Во првите 10 мин од контактот на пациентот со докторот мораме да поставиме работна диагноза.

Први тераписки постапки (МОНА-морфиум, кислород, нитроглицерин, Аспирин)

- Кислород - 4-8 Л/мин, доколку сатурацијата на артериската крв со О₂ е < 90%

- Нитрати – Под јазик или и.в. (внимателни мораме да бидеме доколку пациентот има низок крвен притисок, на пр.sistолен притисок < 90 mmHg)

- Морфин – 3-5 mg s.c или и.в, аплицираме само при многу силна болка во градите

- Аспирин- почетната доза е 150-300 mg пер ос, потоа продолжуваме со 75-100 mg/ден

Втор чекор: потврда на дијагнозата и проценка на ризикот за исхемија и кравање

- P2Y12 инхибитери (тоа се антиаграгациски лекови; даваме почетни дози и тоа тикагрелор 180 mg или клопидогрел 600 mg)

- Антикоагулантна терапија (изборот на лекот зависи од направениот план за лекување и тоа> фондапарин 2,5 mg/ден s.c ; еноксапарин 1 mg/kg двапати дневно s.c ; нефракциониран хепарин (UFH) и.в болус 60-70 I.E /kg (најмногу 5000 I.E), потоа инфузија 12-15 I.E/ kg/h (најмногу 1000 I.E/h). Титрираме до aPTC 1,5 – 2,5 x контролната вредност.; Бивалирудин е индициран само кај пациенти кај кои е планирано инвазивно лекување)

- Б-блокатори (ако пациентот е тахикардичен или има зголемен крвен притисок и е без знаци за срцево попуштање)

Каж секој пациент мораме да направиме проценка на ризикот за исхемија за што го користиме GRACE score И проценка на ризикот за кравање за што го користиме CRU-SADE score.

Трет чекор: инвазивна стратегија

Критериуми за висок ризик и индикации за инвазивно лекување:

Примарни: Значаен пораст на

тропонинот; Динамични промени во СТ сегментот или Т бранот (кај пациент со симптоми или без нив)

Секундарни: Шекерна болест; Хронична бubreжна инсуфицијација ($\text{GFR} < 60 \text{ ml/min}/1,73 \text{ m}^2$); Ослабена систолна функција на левата комора ($\text{EF} < 40\%$); Рана постинфарктна ангина пекторис; Пред кратко направена PCI; Предходно направен CABG

Среден или висок ризик по GRACE score

Инвазивно лекување:

1. Ургентна инвазивна стратегија (<2 h - кај пациенти со рефрактарна ангина, рекурентна ангина пекторис, знаци за срцево попуштање или хемодинамска нестабилност, малигни аритмии)

2. Рана инвазивна стратегија (<24 h - кај пациенти кај кои е GRACE score >140 или присуство на барем еден примарен ризик фактор)

3. Инвазивна стратегија (<72 h - кај пациенти кај кои е присутен еден примарен ризик фактор или доколку има рекурентни симптоми)

4. Конзервативна стратегија (кај пациенти без повторувачка болка во градите, без знаци за срцево попуштање, без неправилности во почетниот и контролен ЕКГ, без пораст на тропонин)

Четврти чекор:

препорака при одпуштање од болница:

- АСПИРИН- заштитна доза од 100 mg 1 тбл/ден доживотно;

- P2Y 12 инхибитори (Клопидогрел, Тикагрелор, Прасугрел најмалку 6 месеци(освен при присуство на висок ризик за кравање),

- Б-блокатори

- АСЕ-инхибитори

- Антагонисти на алдостеронот

-Статини

-Животни навики-стил на живот

Reference

<http://www.escardio.org/education/live-events/courses/education-resource/Documents/2012-Rome/1500-galiut.pdf>

<http://www.cardiosmart.org/ManageCondition/Default.aspx?id=852>

<http://eurheartj.oxfordjournals.org/content/28/13/1598.full>

Risk category (tertile)	GRACE risk score	In-hospital death (%)
Low	≤ 108	< 1
Intermediate	109-140	1-3
High	> 140	> 3
Risk category (tertile)	GRACE risk score	Post-discharge to 6-month death (%)
Low	≤ 88	< 1
Intermediate	89-118	3-8
High	> 118	> 8